

Landskap: Skåne Upptecknat av: Ofvendsberg
Härad: Lagunda Adress: Leerd
Socken: Mölle, Brunnsby Berättat av: Kapt. G. Nilsson
Uppteckningsår: 1936 Född år 1852 i Mölle

Uppteckningen rör fideles i Mölle.

Mötte längre öst en bakk av Åreund. Det
sträckte sig från Kullen och rakt öster i sydlig (hög-
västlig) riktning till den här kusten, till en rik
som hette Spottberg.

Först är den Åreundabergs näring för den,
som tycks dämed. Men kan avslutas här i Mölle
3 eller 4 dags fiskeperioder. Under slutet av 1800-talet
och fram till världskrigets slut var till fiske
det väsentligare och under ^{1800-talet} 1900-talet mer och mer
tid på fiske del dominerande. Sedan blev ju på
ödlens vandringar. Den har nu under flera
år varit fristannens kända. Då det ej
finns här i Mölle några deutholms på grund
fiskerieternas natur, som endast består av boningshus
med några ständigt fiske på det är således
satt att fräsa fiskebruk och fiske, så frångår
härav, att man varken ^{kan} fiska, att fiskebruk eller br.

Skapets beteckning spela någon väsentlig roll utöver att fihel
är den enda levand näring, som folket lever på.
Som Mölle emellertid är en av främsta mögskhet
består ut, det både tycks om samhället kommer i
stort antal, så erhåller dock Mölle böna en ganska stor
inkomst genom uthyring och personalkontribut.

Som Mölle ligger vid Åresund har de yngre sedan
från sina tidigaste barnad insugit och fått smak för sjö-
livet. Detta har sedan på frihand bestått av
levnadsbana, där de kan ha nyttat av den praktiska
ledning, som de erhållit. För öfrigt kan man säga
att det ej var och en här i Mölle, som blivit
15-16 år om som komplement, någon annan levnads-
bana för att än att gå ut till sjöss som
sjöman. Det är även enledningen till att det
uppmärksam på utmärkt sjömans stäm här
i Mölle. Sedan man varit på sjön någon år

Om publikum, har man i vanligt traditionell ordning
 kommit in i någon navigators stuga om här gått
 igenom styrmansklasserna om färd styrmansexamen
 Om sedan efter ytterligare publik på sjön gått
 vidare om färd kaptensexamen eller skippers-
 De ämnade hade man betänksamt att gå till från
 ett fartyg. Många äga de båtar, som de går från
 andra ha gått i de stora reppsbåtarnas tjänst
 Om blivit kaptenen på dessa båtar, som gå ända
 bort till Spita och Boön, spec. Keno. Den del av
 dem stannade uti hela sitt sett till mudden
 andra när de blivit äldre slutade sina färder
 Om ålaga sig ned i sitt hemställe om
 sysselsatte sig där med fiske, andra åtes stanna
 icke endast i fartyg än om ågnade sig sedan
 åt fisket hemma. Alla fiskare här i stället
 är nästan utan undantag mycket förmögna

och sedan när man kommer ser från borgen på
de välputsade och alltid uppmålade husen ett bevis
på deras goda ekonomiska ställning.

För i tiden var silfvel mycket värderat. Man
kunde komma hem med båtarna andra till
händer fullastade med silb. Låg det fröer, land
och mycket silb, betecknade den att mycket
lägt pris. Man kunde få en tjog silb för något
öre. Kunnat så detta slut och har efterföljt av
silfvel men som såväl av detta slut. Man kunde
för frägar sig efter orsakarna till att silfvel
upphörde eller drog sig, dången att silben vandade
andra vägar, holligen ut i Atlanten, vilken kan
vara en orsak men en annan är att ~~att~~ man
nå silfvel användes brisprindas med karlar
och dessa ta med sig, då de dragas upp allting
både små och stora och silander som yngel, vilket

gör att den ej kan förflyttas seg om vara vidare ned
är blank, att ett färdigt kor på en med vad är
i början god skadligt om ger till fröjd, att
färdigt bli mindre givande. Vad angår alltså
så har det på prövat mycket om dess användning.
Om sådant tycks professor kan ju framlysa den
teorien, att viden skulle som yngel komma från
friska delen av Atlanten om sedan vänder som fullvuxen
upp i Nordost om Kallegratt. Men detta är uppen-
barligen felaktigt, som jag även framlyst för en
sådant lundska professor, då jag var om besökt
inom därtiden. Jag framlyst då, att man
hade gjort ett experiment på denna, att man
utläggs yngel en smula, som man märkt
på ett särskilt sätt från den friska sedan om
Bottens viken om denna hade man sedan
efter några månaders följande påbörjat!

Stodkrolus mångad eller kanske kortare tid fast
något störe. Detta är ett bevis på dess snabba
flyttning i vattnet. Ett annat exempel är, att
här i Nille uppe i bergen ligger en liten
sjö. Lik händer, att man kan påträffa gamla
mydder av yngel här. Hådan framgång tydligen att
även kommer från örsund, vandrar upp genom
någon av dessa sjöar om förbränter sig där. Om
sedan även vuxit till, vandrar den ner i botten
där i gr. Det är ju klart att man genom önske
rospike förstår att den bär sig till yngel, så min-
skar man dången om fiskens förbrukningsmöjlighet
och därmed även dess förbrukning, varigen åtgärd
alltså kommer att bli fel. Ett sådant rospike
börde alltså förbudas om allgärde vidtagas för
ett tryggat fiskbestånd.

Bebyggelsen. Måste här nämna andra fiskeribyggnader
eller fiskeläger som egna art av bebyggelse. Huru, som
vanligen ligger dess utmed Kullabergs skärgård som dels
på sjöns slätter nedanför utgöres av trähus med
hög stengård. De äldre husen äro vanligen lagade
enbäringshus med tröskor i, ett ena och ett ytterum
men numera byggs man både tröskor och provnings-
hus, vilka frammanför alla andra om tröskor vinnings-
är avsedda att byggas ut. Vid man lägga husen
så nära sjön, så har man i behov av några
särskilda provisoriska fisk bodar för förvaring
och annan annan fiskeribyggnader.

Den mark, på vilken fiskeläget nu byggs, har
fått börja tillhöra främlingarna missionen på
Kroppsby. Denne ägde således hela staden
och Kullen och ett stort godsmått, och
utmed Skedeviken. Numera har här i stället

Årsmästarna som om en frilöslig sitt område
 från Kappene genom skogarna och utpräglade
 försäkrings bestämmelser. Detta skedde för nästan
 20 sedan.

Här kan man både anmärka, att den största delen
 av den nya bebyggelsen är av senare färdig
 datum som främst är från 1900 Färdig byggnad.
 Färdig färdig del endast småna färdig färdig till
 ett ringa antal. Det är främst färdig färdig färdig
 del rika färdig färdig färdig färdig färdig färdig,
 som har starkt ökat ny byggande av hus.

Organisation Här i Stoll hade man en
 allmän färdig i tiden, som varken kallades
 byggnader som lagde under färdig färdig färdig
 från Kappene. Man hade bland annat
 färdig färdig att se efter allt som färdig

enom fäst lägel och hätt ordning om vda stäb
enom samhälle som enom fäst lägel (förehemmen)
Hän vades på bystämman efter fristeg men frän-
anställande av "herren Tus Kraggeus" som om
bystämman framman med fristeg om kandidat
måde godkänna denne om nämnd giva valet
giltighet. Till bystämman kallades samvilliga
frän på platsen genom gods herrens fröng.
De ändrades samman. På senare tid skedde
genom att kungörde häm upprättas enom
byn. På bystämman handlades utom det mycket
viktiga ärendet om val av borgfogde, som endast
blev ett acceptuande i de flesta fall av "gods-
herrens kandidat" och således knappast kunde anses
för byamännens val av fogde, och andra
viktiga ordning om husbådnings anslagen be-
spec. av ekonomisk art, som handlades seg om det

berende förhållande men stod till "gods herren"
då byarna ännu kunde sägas som hans underlydande
om vilken vi har arrendatorer. På grund
av detta förhållande mellan gods herren och byarna
så fridågs naturligtvis även skogsdagheterna dem
emellan dels, så att gods herren hade vissa
naturskogsprivilegier till byarna ex. skulle
han vilja lämna bevilja för up-
rättelse av bevar och även för honom lagens lenda-
skap samt även till fiskerieterna ex. material
till arden. Mot denna naturskogsprivilegier från gods
herrens sida fridågs en motsvarande från by-
arnas sida. De skulle till hans behåll
sända till fiskerieterna för silan för varje val
sitt, om de hade med sig: land i sin båt.
Detta blev alltså en skogsdaghet, som vilja varje
fiskare. Visserligen hade "gods herren" ingen rätt

kontroll om att han fyllt sina villor men det
avsägs som en heders hand tecknades att full-
göra sin skyldighet om att det var någon, som
fröchte komma under sin skyldighet så blev
han kraftigt alltså av "gods-henen" om avsägs
minde alltid. Bygghämmen som man kallades av
gods-henen om där de stora samtliga fiskare. Den
hölls rentligen på vägen eller på korten. Den rikliga
angtagenheten om att säga bygghämmen. En annan
riklig angtagenhet var fastställande om natura-
lismen till "gods-henen" om prästen i förtan-
lingen. Ty om denne skulle kunna
den före ha två villor av varje val vill
som födes i land. Detta kallades "gods-sil"
Men denna villor såldes sedan till fiskarna
och korten såldes i slätt. Prästen fick
pengar i slätt för till. Men utan denna

skyldighet att lämna sål till "Käpprens-
ningen"; ålåg dock varje fiskare att vid gud-
frödan lämna all den övriga fårbas fiske, som
godsheren behövde för sitt bruk. Den skyldig-
heten utvades om bland fiskarna så att en
fulegijnde del på vissa städer, annan på annan
en tredje på ännu annan städ o. s. v. Den
chandbelygningens färd, som fulegijndes åt "gods-
herren" bestod nu fastslutades på byastämman
och alla beslut, som fastslutades på byastämman
måste för att vara giltiga, måste godkännas
av godsheren för att bli giltiga och lända
till efterföljd, så måste sin att godhären
er honom. Det anfördes sedan, att hans
fästbarnen och byns styresmen, byfogden
och i del särskilda fall bestämde de
olika tillfällen, då varje fiskare skulle full-

görn denna skriftdykt. På bygastämman be-
skändes och fastställdes inbjudningen i bäl-
med biffrå, men det ålåg sedan den
senare att ansvaret för detaljerna. Han
var ansvarig för allt som att bälmed och
särskilt för uppbärandet och fördelning av den
ekonomiska förfärdiga på fisket. Slutet han sig
ej fick han ovett av bälmeds medlemmar.
Byggestämman hölls på kvällen hos hufvud
Bolus i Uppsala. Det var alla fiskare med
och det blev ett stort och det äls om de
mycket trivligt. Denna fört firades som
en avslutning på sitt fisket. Var om en biffrå
antog medlemmarna i bälmed och bestående
den många som skulle få vara med. Stäm-
men skedde antagningens kontroll om fört up-
rättades ej utan det gick mycket främst

Så sågs, fastän lika bestemt. Antagande a
båtlagets folk medde om jularna. Det hölls
en stor fest på Bolins krogen och där samledes
alla fiskarna och medlemmarna i de frigeande
båt-lagen och eventuella entremade. Det entog
båtföraren sina män, vilka tillgick ordende
att de ene och den antagne (ordende) "diesels
i gesällskap" om denna samtids drickning
Så varandra betraktades som en muntlig
överenskommelse om att båtföraren nu anlagit
denna till medlem av båt-laget och samtids
tillhört honom de ekonomiska frimännen, som
följas dämed. Genom denna överenskommelse
och benämning kontrakt uppkom en särskild
främlingskap och denna kunde ej bestas av båt-
föraren eller båt-membaren från sitt pris
var slut och gilla liksom eller från skattskatt

gått. Det betraktades som mycket mestligt,
om man gjorde det. Vårje båtlag, frihade
gemensamt och sedan fördelades förfrågningar
av båtfrören varje lördag afton mellan båt-
folket. Under min barndom hade man
17 frihåttar med 10-12 mans besättning
på varje båt och dessutom 2-3 skifferskötter.

Här för handas en matter, att det y färens
måga skifferskötter förordning om hur man
skulle rona sin ekonomiska anläggningar
särskilt mellan de som de under-
lydande har utan man åtg sej om full-
gjorda sin förpliktelser genom montliga
åtagande, som man bestämde på bygghälsma;
eller genom frivilliga orienochon mäss
mellan frikårens rönad det fristötter, att

var och en skulle vid fullgörandet kunna
efter bästa förtäring.

Förbudshägn.

a. Någon fast avbudsning för förtäring + bar
ly använta här.

b. Särskild förbudshägn för "flyttbara folkfester"
1. Någon nyssad förbudshägn.

2. Ryssjir eller kammor

Skulle en tillstånd en så framskriden
plats så kommer alltså att vara av
den betydelse för folk. Den lagges i: för
läge utan måste tas upp och förmas om
sedan lagges ut igen. Men däremot är det

klart, att de möte städes förankas för att
 ej vid eventuellt försändes lyckas ut sitt
 steg. De förtas med stora stötar men de
 kan hållas, att när stormen kommer, så flyter
 de i land, även om man förankrar dem snyggt
 nog. Det användes ena pålar med ned-
 sättandet i vatten, vare sig i fiskburet eller
 i dammen, för att hålla dem fast.
 Ibland har man endast en eller flera snä-
 mmor.

Bågar i rusan kallas här bogglar. Man
 har fem eller sex stycken bågar i varje rusa.
 För i tiden hade man endast fyra bågar.
 Material till bågarne är trä anten, pinn eller
 snesmen ej är metall.

Material till nätet mellan bogglarna är bomulls-
 garn nr. 12 niosträngt i fiskburet nr. nr. 12 till

brädf i nateb mellan bägen, som del öm
är i "ran" (amen). Sista bägen kallas vanligen
"storbägen".

Vdige rusa är 15-18 famnar, särskild gäron
rusar är 4-5 famnar och "ran" är 10 famnar.
Avståndet mellan varje lag är 2-3 alnar
och detta bestämmes efter om man skall sätta
rusan på djup eller gjerat vatten.

Den minsta bägen är 1 famn (i förhållande) om
sedan ökas storleken på varje lag med ungefär
10 famn för varje lag, ända till storbägen.
ute vid "ran", där denna är 4-6 fot hög.
I stödvägen finns en s.k. "kollrätta" som
slår rätt ned på den.

Rusan förankras med stora stavar, en i krusad
- förhållande, en i "ran" och en vid "stödvägen".
Vardus av denna väja c:a 50 kg. Skeruttn

är ranns nedre kantsimne kantad med smid-
 sten, som är fastade i banden, som är förbatta i
 kantsimnen på fyra stoms ändrand från varandra.
 Vabare För att utmärka husen eller husens
 läge i mitten, så att de bli lättare att känna
 igen, användes man vabare. Som vabare
 har det en tålkännande trådel, som är upp-
 till eller rättare sagt, på vass ömsida är borta
 ett hål och i detta är fast en trådel (puss)
 som i den övre delen är försett med en
 bit snul eller grön eller vitt bomullstyg, som
 då hängs för att man kan se på
 de som sitter i ett rum (hög) ungefär ett
 stycke bortom mitten en annan lägg, som
 i sin nedre del är försett med snul
 i vilken man bundit en stor sten.

Man har satt en sådan vabare, en räl

kvindel, en på "söndagen" och en vid "söndagen".
Någon entogen eller isamman i husen fönster
ef.

När man färdas ut på äderna, färdas man
allt i en lång rad. Först placeras man en
mål. Sedan dess "söndagen" slutar, placeras man
kvindel på nästa och så fortsätter man till
man färdas ut alla söndagen. Men placeras
allt i en 3-4 stycken i rad, ibland
har man bara ut ett stycke. Men man
emellertid sätta flera söndagen till samman
för att de är ett allbehov faktum, att
en söndagen, som man sätter en söndagen,
färdas söndagen eller aldrig något söndagen.
Till att använda sig av söndagen med mindre markor
men till följande av söndagen och söndagen och söndagen
färdas söndagen med söndagen och söndagen markor.

c. Syrtopfängande nät.

1. Mallesieb i nätet. Siet är särskilt "sietnät" som här användes. Siet detta av mallesieb bomullsgarn n: r 50. För sieten måste man ha nät med mycket små maskor ty det dras sig igen utan den fulla sietan där, när kom med det. Siet var sexbräde bomullsgarn, som användes. Detta är siet som tygbräde. Först fullt man använda linbräde men det frög mycket lång tid att göra nät där. Här finnes älskarskone ett par som är särskilt kunniga att binda nät.

På andra slags nät som tröskanät användes man grovt garn. Och ordändel mellan maskerna är stora. På denna är storleken 13-15 var per alm. På silagarnen är den 24-32 bnda per alm.

Maluccat: Salnamn

Vid örn-örns underkanten på nästa sida de s. k.
Salnamn Spärra kantsamman är mycket god
 och ibland användes vanliga flaggstenar till
 kantsudd. För mode men gör nästa sida
 om man vill se om man under köja spärra
 vill se om spärra kan man hitta sinnen
 för vilka nästa. Ett förins örn fullständiga
 vil, både sinne och näst. Söderut har man hempe.
 Spärra gäller i kantsamman är goda vanliga
 nr. 12 i kantsamman. De kantsamman är de
 genan. maktene såhunda att de är kantsamman
 om de kantsamman. Som flöte användes man kantsamman
 om de kantsamman för vilka örn nästa på 1/2 alms
 stånd på vandra för att vara upp till kantsamman.
 För användes i stället för kantsamman "fladdor"
 ett slags utländsk kantsamman, som man får för.

Ägodel. Löss vnn c:a 2 f längd om $\frac{1}{2}$
 fms tjock och sitta på en alus ordland
 fad sanden. Numera kan man lämna
 denna och använda bork i stället. Men
 här till är att bork är lättare och håller sig
 tyngre oförändrad än hur gammal den är, medan
 "florstorls" bli tyngre ju äldre den blir. Men
 kan verkligen genom att tvinna den och sedan
 låta den torka, få den att bli lika lätt
 som bork men i praktiken har den senare
 därför varit sig vara bork.

På redubanten kan man en mörkare
 färg eller kantzimm. Vid denna är förtade
 små kanter av segelgarn. Genom löss träs nu
 stannar på tub / kg. vikt. Löss sitta på en
 fanns ordland fad varandra.

Slutet användes av blåkolor som i färd på

Underhanten.

Mått på stänke. Som stänke är under
men stora stänkar på en 50 kg. som är färdiga
i grova hankar på nätet ändas. Detta är
att hålla underhanten nere.

Nätets maskolslek. Det på nätet är maskorna
24-32 bord pr. ^{alm} (vär) medan för fisk nätet
det är endast 13-15 bord pr. ^{alm} (vär).

Flaggfisk. Den (vare) består av tre kordeller
i varje linie av hampa, som fästs förb med
trågfästa, enman del sätts på.

Nätet fästs med linans vantejs genom att
man tar tre maskor ut sedan slår bord kvar.

Slår om linan men ibland slår man ett
chalmers på varje maska men tar upp.

Nätets färgning. Slår i Mollis färgs i

nålen som i sålra delen är skend. Det är
önskförst på väster önskförst att använda
färgade nål. Detta beror på, att botten
består av ljus lera och, om man skulle an-
vända färgade nål, så skulle man endast
skärma bort färgen. Men det är dock
önskförst att använda färgade nål
på ena botten.

d. Nålar. Finnas 2 här.

f. Harar. Den enda typ man använder
här är endast typ harar. Den är mycket
stora harar och användes för att under
sjöen, då det gäller att önskförst den till
fästningen. Den botten här består av bager
av järnrid (galvaniserad). Den används även en
meter eller ett par. Vid önskförst bager är fästak

eller spärk öns bågkanten ett nåb, som är en
meter djup. Gärnet i nätet är nr: 12 eller
nr: 16 12 bäddigt bomullsgarn. Merkl storleken
i nätet bör på viken föras den så axad för
skall den användas för sål, måle man ska
nät med 24-32 var pr. alm men eljest rättes
del med 12-15 var pr. alm. Utom denna på
delar finnes ofta ett kaff som är ett par meter
långt som är fasttätt på bågarna ena änden
eller är bågarna fastskruvad vid kaffet. Kven
frötkommer del att nätet är färgat men ej
kvar.

g. Krokfiske

I med agn.

1. Mörning.

Det är ju mycket möjligt av Anaspropkaren att slå
om meta med agn. Som bådant användas numera

bambu men förut som eller något annat lätt tillgängligt
bräslig. Som kuben hade man vanligen enkla snickar,
or olika n: v från 1, och 2. Längden på spölet var en 3-4 m.
För att hela spölet ett enda stycke men numera är
det i såntykt i vanligen fyra delar, vilka sammanhållas
med metallspölar. Som egen på kuben användes vanligen
mård eller snäpplig. Själva reven är en fem- sex m. lång
och material är bomullsgarn

2. Skindbrok i öppet vatten.

Skinn brok är en länga, som kan vara mycket lång,
en 150 femmar men ibland kortare, och efter längden
och platsen, där den skall sättas ut. Material till
den är vanligen bomullsgarn. Reven sitta upplindad
på en trälänga, här vanligen kallad "kappa". Som
kuben har man vanligen fästskedar, enkla men även
dubbla. Som biter användes mård eller snäpplig.
Käppfäst kuben i tag, där den i väg, vagnens

linan lindas upp. Det gäller då att vara friskhetig när man diar i linnen. Ty eljest kan det skadas att fisken slites av denna om rusen sin väg.

4. Långvar. Mer del rikstygaste kuskfisket sker med Clauvar, som användes uthelt hela kusten. En Långvar består dels av en lång lina (var) av bomullsgarn, cir. 100 famnar lång, vanligen 8-trådig n. v. 9 eller 12 nr. på denna sitta 26. kånkor (laron) med en korb n. v. 12 i änden på en famns arland fäst vandra. Dessa är endast en alm. långvar, ej hufvudst. Så grova som sjötra miteren, vanligen har man sex-trådig bomullsgarn. Som ^{bit} agn på korbarna användes sand med sil och ibland även sjögräs samt mask. När man läggs ut roten, så bändes roten i 2-4 sådana linor, ibland flera, 8-10 stöcker. Man får således, då man läggs ut roten en 3-400 korb

på vagn "slab". I bland kan ha ända till 1000 kronor.
 Jag känner en fiskare, som är från Falkenberg men
 brukar komma hit. Han sätter en ner på 5-6000
 kronor, så att der, räcker en halv svensk mål.
 Man sätter den på djupet eller ganska ratten,
 beroende på lämpligaste fiskeplatsen. På dessa
 deras får man vanl. ål, men även fisk, villing
 koda, makrull, flunder, havskattor, grönling m. fl.
 I bland brukar man ~~även~~ även få massor av smör-
 karp, men detta berättade man ut i fjärran.
 Det var enbart att ha. Det var såvitt under
 ålfiske, som man fick detta. För att få tag i
 smör, som är lämpligaste betet, måste man ibland
 resa ända till Skagen och Hals.

Pickning Man plockar på skild i november och december
 månad. Fisker är bäst då. Själva pilken stopas
 med gjel. Den består av bly eller tennmassa.

Pillken är c:a 4 tum lång och en tum bred och i änden
på denna sitter två klor, som är fastlödda vid pillken.
Från pillken till blyet är tätta genom detta går en hänsa,
som är tre fot lång. Spärra blyet väger en $\frac{4}{5}$ kilo.
Känsan förbättrar sedan bort till blyet. Denna är lindad
på en "hospa" för att man bättre skall kunna få reda
på denna. Som pillkalken användes man flera sorter,
både stora och små. Vid kalcijerfisker använder man
krokar, som är två tum i gapet.

Material till "Känsan" är hampa. Det duger g' med
bomullsgarn, då detta sträcker sig, när fisken koppar på.
Spärra vinden, som trosen är upplindad på, kallas "tröis-kappa".
Jag har haft en särskild apparat för att göra klor
och sloja pillkar. Man har öfr särskilda former för
att sloja blyet. Det är om närmast att för använde
man blykuler för att sätta i underkanten på räbren
men detta är bortslaget numera, då det anses att den

shaver upp besmen. Men kan användas särskilda
formar av cement att röpa bläck i. Man ritas upp
formen i en mjuk cementplatta, som man sedan
läter torka. Sedan träcker man det släppta bläck här.
Pillformarna består vanligen av två halvor. Ena hal-
dan har man skurit ut pillrens form och storlek.
Sedan skuras man ihop dessa halvor med skuras
och sätter detta på kant. Sedan binder man ihop detta med
färdigt uttorkad. Klistern har man även pressat in i formen.
Sedan smälter man bläck i en kupa och häller det
i formen och låter det stelna. När detta legat en
stund, så öppnar man på skurarna och putsar pillren
med skarpt föremål, så att den blir skivande blank. Så
är den färdig att användas.
Man får ha rök med utlös här. Men väl förklommen
det att sådana komma i land och gör stora skador.
Det hände borta hos mig, att jag en natt höjde, att

hösen i hönsgårderna skulle och verkar mycket ordligt.
När jag så berättade på mig för att gå ut om de var det
var för en fröskola, så sa jag att det var en utlös,
som skulle frösöta korna och en höns men som hastigt
slagade ned med handen. Jag förvillade att korna
stör på den men jag bräddade i och så jag öppnade efter
den med två handen, hade den redan kommit i vittnet om
fröskolan. Det är så mycket under afsked, som utlösen
går i land, så mycket så det är nogt och stannigt väder.

Ljusning. Detta är numera förbyrd. Men däremot för
ljusning man mycket. Spärr ljusning har ut som en
Neptunus gaffel med 3-4 horn, frösöta med hussing
på varje horn. Man kunde en gå en ljusning genom
att rita en fyra-fem stycken stora pilkarkor och
sedan sätta den på ett staket och slura detta två-
samman. En sådan kugger lika bra som en vanlig ljusning.